

liep naar Joost toe, die hem met 'n blos van schaamte zat af te wachten, en schudde hem de hand.

Toen donderde er door de zaal de juichtoon uit honderd kelen; Joost werd opgeheven van z'n plaats en op de schouders van 'n aantal clubleden, naar het podium gedragen, waar hij aan de rechterhand van den Voorzitter op 'n stoel werd neergespoet. Maar toen hij door de zaal keek, om den Directeur met z'n oogen te zoeken, was deze niet meer te vinden. Hij zat waarschijnlijk alweer midden in de hoogere wiskunde.

Wonderlijk.

Een beroemde Duitsche natuuronderzoeker, von Frisch, die al vijftien jaar lang de bijen bestudeert, heeft, de duidelijke bewijzen verkregen, dat bijen in staat zijn elkaar nieuws mee te deelen. Hij vertelt heel veel over bijen in een geleerd Duitsch maandschrift, en ik wil er iets van navertellen, waarover ik niet uitgedacht kom, zóó prachtig en merkwaardig vind ik het.

Zijn bijen heeft hij in kasten van hout en met veel glas, zoodat hij ze aanhoudend kan bekijken. In die kasten bouwen ze haar raten even goed als in de rieten korven van vroeger. Een aantal bijen heeft hij gemerkt met een gekleurde vlek.

Phloxen zijn mooie witte of paarse herfstbloemen, nietwaar? Je kent ze wel, ze vallen gauw uit; haar kroonblaadjes zijn vlak, en haar kelk lang, smal en diep. Bijen kunnen er de honing niet uithalen, daarvoor zijn de bloemen te diep. Alleen vlinders, die kunnen dieper komen.

Meneer von Frisch legde niet te ver van de korf eenige bloemtrossen van de Phlox neer, die hij overdruppeld had met heel zoet suikerwater. Hij bracht zijn gemerkte bijen bij de gesuikerde Phloxen en ze haalden zichtbaar haar hart op.

Toen ze verzadigd waren, vlogen ze naar de bijenkast en begonnen, temidden van het drukste bijengewoel, ieder voor zich een opgewonden rondedans te doen. Ze stieten zich hierbij krachtig aan haar medebijen, die misschien wel gegonsd hebben: „Kijk uit! Wat mankeer je?”

Die rondedans duurde soms een minuut lang. Dan ineens gingen ze het vlieggat weer uit en opnieuw naar het overheerlijke hapje.

Reeds een kwartier later zag de natuuronderzoeker heele rissen bijen zitten op de Phloxen van al de plantsoenen in de buurt — en een bij komt anders *nooit* op Phloxen!

Is dat niet uiterst merkwaardig! Nu moeten toch die opgetogen danseressen een middel hebben gehad om te zeggen: „Hoor eens kinderen, we dachten nu wel allemaal, dat een Phlox niets voor een bij was, alleen maar voor een vlinder — maar we hebben ons heelemaal vergist — Phloxen zijn juist heerlijk! We hebben gesmuld! Ga eens gauw naar Phloxen toe — we kunnen 't jullie aanbevelen!”

Nannie van Wehl.

PUNTDICHTEN.

Het snuggere Boertje.

„Dus waarom moet je salueeren?”
— Vroeg de sergeant aan den soldaat —
„Omdat je” — zei toen domme Krelis —
„Flink straf krijgt, als je 't groeten laat!”

J. CATS Jr.